

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1175/2022
02.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Благојевића, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Благојевића, адвоката Владимира Голубовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К.бр.61/21 од 07.04.2021.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.356/22 од 07.09.2022.године, у седници већа одржаној дана 02. новембра 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Благојевића-адвоката Владимира Голубовића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К.бр.61/21 од 07.04.2021.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.356/22 од 07.09.2022.године, у односу на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К.бр.61/21 од 07.04.2021.године, окривљени Милан Благојевић је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година.

Истом пресудом, према окривљеном је, на основу члана 89а КЗ, изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеним, тако што му је забрањено да прилази оштећеном АА из ..., на удаљености од стотину метара, као и да прилази простору око места становања оштећеног у ул. ..., на удаљености од сто метара, као и свака даља комуникација са оштећеним у трајању од три године од дана правноснажности пресуде, с тим што је одређено да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у трајање ове мере. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати и то суду износ од 168.417,68 динара и на име паушала износ од 8.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка насталим пред Основним јавним тужилаштвом плати износ од 121.318,03 динара и да на име

трошкова кривичног поступка оштећеном АА плати износ од 123.750,00 динара, а оштећени је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелациног суда у Нишу Кж1 бр.356/22 од 07.09.2022.године, потврђена је пресуда Основног суда у Зајечару К.бр.61/21 од 07.04.2021.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милана Благојевића-адвокат Владимир Голубовић због повреде закона из члана 54.КЗ и члана 84. у вези члана 161.,166. и 167. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан, да преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или умањи кривичну санкцију или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона, бранилац окривљеног у захтеву наводи да се првостепена пресуда заснива на извештају са базних станица, који доказ је прибављен противно одредби члана 84.ЗКП, из разлога јер одредбом члана 161. ЗКП није прописано да се за кривично дело из члана 121. став 2. КЗ може предузети доказна радња тајни надзор комуникације. Поред тога, бранилац истиче да заменик јавног тужиоца у Зајечару није поднео образложени предлог судији за претходни поступак да донесе наредбу, нити постоји наредба судије да се прибави извештај са базних станица. На овај начин се суштински указује на повреду закона из члана 438.став 2.тачка 1) ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда, неосновани су наводи браниоца окривљеног у овом делу.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП је прописано да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Ставом 3. истог члана је прописано да по налогу судије за претходни поступак, а на предлог јавног тужиоца, полиција може у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана прибавити евиденцију остварене телефонске комуникације, коришћених базних станица или извршити лоцирање места са којег се обавља комуникација.

Из списка предмета Основног суда у Зајечару К.бр. 61/21 од 07.04.2021.године, произилази да је наредбом судије за претходни поступак Основног суда у Зајечару 4Кпп.Пов.184/2020 од 23.11.2020.године, наложено прибављање листинга за телефонски број мобилног телефона 064/... и за имеи број мобилног телефона са СИМ

картицом 064/... за период од 19.10.2020.године, па до дана 22.10.2020.године, са евиденцијом остварене телефонске комуникације, коришћених базних станица и места са којих је обављена комуникација. Из извештаја Ку број 965/20 од 25.11.2020.године, који је полицијска управа у Зајечару доставила основном јавном тужиоцу у Зајечару, произилази да су у прилогу достављени наведена наредба судије за претходни поступак и листинг имеи броја 064/..., за који број телефона је окривљени током поступка тврдио да припада њему.

Имајући у виду напред наведене законске одредбе и стање у списима предмета, по оцени Врховног касационог суда, извештај листинга са евиденцијом телефонске комуникације, коришћених базних станица и места са којих је обављена комуникација броја 064/... који припада окривљеном(а који извештај бранилац у захтеву означава као извештај са базних станица) је прибављен у складу са одредбама члана 286.став 3.ЗКП. Како се у конкретном случају не ради о доказу прибављеном применом посебне доказне радње тајног надзора комуникације из члана 166.ЗКП, већ о доказу прибављеном применом одредбе члана 286. став 3.ЗКП, то су наводи захтева да се ради о незаконитом доказу, оцењени неоснованим.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да је побијаним пресудама повређена одредба члана 54. КЗ и то из разлога јер суд није довољно ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног, да се ради о младој особи и оцу једног малолетног детета, те да је самим тим окривљеном изречена престога казна. На овај начин бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде захтевом за заштиту законитости побијају због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП у вези члана 54. КЗ, које не представљају законске разлоге због којих је, у смислу

одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Благојевића-адвоката Владимира Голубовића у овом делу оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић